

nefsat noget Udvalg i Sagen, kan det jo ikke komme under Overveielse, om ikke, hvad der er faldet mig ind, Loven kunde have været givet en heelt anden Skikkelse, saaledes at det var tilladt at meddele alle mulige Efterretninger, og at Vedkommende kun vare strafflydbige, naar de gave sande Efterretninger. De maatte kun komme med lutter usande Efterretninger, og man kunde da maaskee tillige bestemme, at med Hensyn til Meddelelse af alle andre Regjeringsforetagender var man Straf underlastet, naar man gav usande Efterretninger. Der kunde derved gives et Afløb for Tilbøieligheden til at udtale sig paa en mindre nøiagtig Maade om Regjeringsforetagender, og det vilde maaskee derved blive lettere at fastholde Kjendsgjerningerne med Hensyn til denne Green. Men dette ligger saa fjernt fra Loven, at jeg ikke tør tænke paa at gjøre videre Forsøg i saa Henseende.

Justitsministeren: I Forbindelse med hvad min agtede Kollega nu anførte, skal jeg med Hensyn til det sidste Endringsforslag blot bemærke, at man meget let vilde kunne komme til, naar man saaledes skal kunne meddele, hvad der har stået i fremmede Blade, at gjøre dette paa en saadan Maade, at det vil medføre særdeles store Vanskeligheder med Hensyn til den Sag, hvorom der er Spørgsmaal. Man maa ogsaa med Hensyn til hele dette Punkt søge nogen Garanti i det af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Kreds (Wille) Udhævede, at der nemlig ikke fra Regjeringens Side vil blive gjort Brug af Loven, uden hvor særlige Omstændigheder gjøre det aldeles nødvendigt, og Overbeviisningen herom maa lede til, at Thinget ikke antager, at det er fornødent at optage den Bestemmelse, hvorpaa det sidste Endringsforslag gaaer ud.

Müller: Det er vistnok fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Kreds (Wille) udtalte, at det ikke burde være tilladt, at saaledes Enhver

ugeneert gik ud og ind ved Forposterne o. s. v. og det er ogsaa beklageligt, at en Civilingeniør, saaledes som han tillige anførte, har kunnet bevæge sig frit derovre. Men netop som Følge deraf er det, efter hvad der er blevet mig sagt idag, blevet forbudt at gaae frit omkring ved Forposterne, og paabudt, at der nu overalt skal forevises Pas. Jeg veed forøvrigt ikke, hvorvidt dette nøiagtigt stemmer med Sandheden, jeg kan kun sige, at jeg veed det af et Blad, hvori jeg har læst det. Den Maade, hvorpaa Endringsforslagene ere affattede, forekommer heller ikke mig ganske heldig, men jeg skal derhos indrømme, at det næsten ikke er muligt at finde en Affattelse, der kan tilfredsstille den Tanke, som den ærede Forslagsstiller vistnok har havt. Naar der er Tale om: „øieblikkelige Bevægelser,“ saa formoder jeg, at han derved har tænkt sig ikke blot de Bevægelser, der see i Diebliffet, men tillige de Bevægelser, der endnu ikke ere fuldførte. Naar der f. Ex. er Tale om, hvilke Bevægelser der skulle udføres af det i Sylland tilbagegaaende Korps, saa troer jeg ikke, at hans Mening kan være den, at det blot skulde være forbudt at tale om nylig foretagne Bevægelser, der ere komne til vor Kundskab, men Talen er om den hele Operation, om de tilbagegaaende Bevægelser, der endnu ikke have fundet deres Fuldbendelse; dette maa have været Meningen, hvis jeg ikke skulde have feilet meget. En Yttring, fremført i Løverbags af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), fremkaldte hos mig en Tanke, der synes mig at burde være udtrykt i Loven. Han yttrede nemlig, at Skydning, Exercits og flere saadanne Ting maatte anses for mindre vigtige end at sørge for gode Mæver og gode Been. Jeg vil sige hertil, at lige saa stor en Daarstab det vilde være at føre udmagrede og af Savn og Anstrængelse udtærede Troppedelinger mod Tjenden, ligesaa urigtigt vilde det være at ville føre velnærede og friske Folk mod Tjenden, saafremt de virkelig ikke havde den fornødne praktiske Øvelse og Disciplin;